

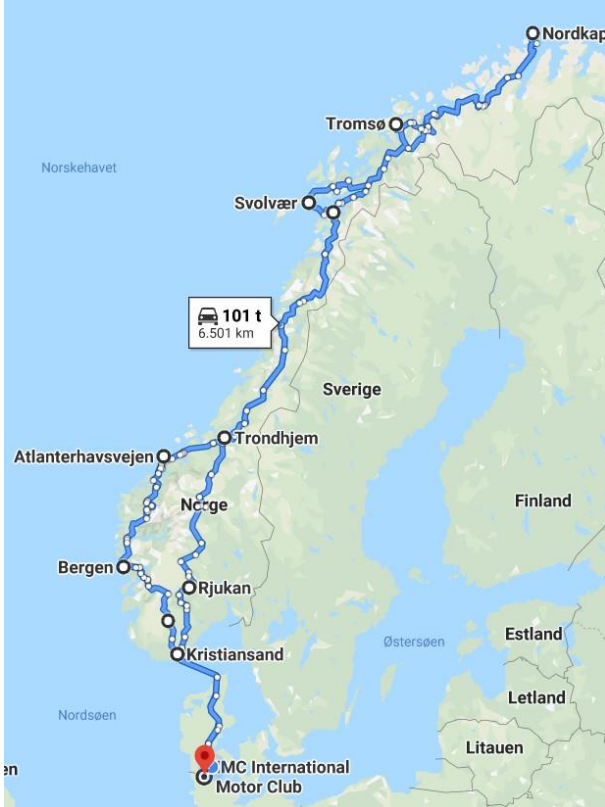

2020 med "Haveje" i Norge

5. Ars Jubilæums Nostalgi Tur (med Lofoten og Nordkapp)

Nu har vi været på første tur med camperen, efter Corona-pausen, og vi blev helt "bidt" af at være af sted. Jeg havde haft lidt problemer med blodtrykket i Corona-pausen, så jeg havde taget blodtryksapparatet med, og jeg blev meget overrasket, at det lå noget lavere på vores første tur i Sydslesvig. Det gav virkelig blod på tanden med at komme ud på tur. 🤔😅😄

Den planlagte tur til Norge

Som det plejer med os, så var det bare en løs bemærkning, som tændte lunten, og nu arbejder vi på en tur til Norge om en god uges tid 🤔. Nu er det nøjagtig 5 år siden, vi tog derop, lige efter vi var stoppet på arbejde, og vi har masser af gode minder om fantastiske rejseoplevelser.

Hurtigt gik vi i gang med at finde ud af om vores børn manglede hjælp. 😊😄

Ingen problem, så måtte vi videre med at søge "transittilladelse" gennem Danmark, da vores camper jo er på tyske plader. Da Chico selvfølgelig skal med, måtte vi reservere tid ved dyrlægen til en vaccination mod "en eller anden rævs dværgbændelorm". Da der max. må gå 28 dage mellem vaccinationerne, skulle det passes ind, så vi ikke skulle til dyrlæge i Norge.

Vi måtte også lige undersøge hvordan færgeforbindelserne passede, så vi kunne få det med i ansøgningen om Transit.

Så kunne vi gå i gang med at planlægge turen 😊. Nu håber vi på at "Transittilladelsen" kommer hurtigt, så vi kan booke færgeoverfart, og tid til TÜV i august, efter vi er hjemme igen, da camperen bliver 3 år i august 🤔. Der tænkes og planlægges, mens forventningens glæde stiger og stiger. 😊😄 Tilladelsen kom dagen efter. Vaccination og billet-

ter bestilt. Det eneste er, at bankerne ingen Norske kroner har, så vi må betale, det vi kan med kort og så vente, til vi er i Norge med at veksle.

tirsdag, den 7. juli 2020:

Etape 1: Flensborg til Hirtshals (DK)

Etape 1a: Hirtshals til Kristiansand – Hamresanden – Kristiansand (N)

Dagens etaper: 421 km

Vi kørte fra Nordborg kl. 07.00 i 16 °C, med kurs mod Flensborg, hvor vores autocamper står ved IMC. 🚗 Her fik vi pakket det sidste over og var, kl. 08.40, klar til at køre mod nye oplevelser i Norge.

På vej ind i Danmark

Vi fik lige tanket helt op med diesel, inden vi satte kursen mod A7 og grænsen til Dan-ark. Efter at have vist pas, kunne vi køre ad A10 mod Hirtshals. Lige før Kolding gav det et ordentligt knald, Karin sagde; hun så en stor sort "ting" komme flyvende mod sig. Da vi holdt pause på Skærup rasteplads, kunne vi umiddelbart ikke se nogen skader (Senere i Norge kunne vi se et større stenslag i højre nederste side af forruden) 🤔.

Efter pausen fortsatte vi mod nord og kl. 13.00, kunne vi køre gennem Limfjordstunnellen,

Kører ombord i "Fjordcat"

og kort efter over på Hirtshalsmotorvejen. Kl. 14.00 var vi kommet til Hirtshals, hvor Karin var et smut i Netto, for hente et par småting. Vi fortsatte ud til Fjordline, hvor vi holdt som de første, altså i rigtig god tid. Kort efter kom endnu en Autocamper fra IMC. Kl. 15.30 lukkede de porten op, så vi kunne køre ind, blive "boardet" og henvist til vores venteplass i bane 6. Ca. kl. 16.30 kom færgen "Fjordcat" ind, og kort efter kunne bilerne køre i

Ved Kristiansand

land i Danmark. Snart blev vi kaldt ind på færgen, så vi kunne vende camperen, så den var klar til at køre fra borde i Kristiansand. Chico måtte blive i camperen, mens vi gik op i salonen og fandt et par stole ved vinduet, så vi kunne se ud over havet. Der blev dog ikke meget at se, idet vandsprøjt dækkede ruderne, men vi kunne dog følge med i, at båden vippede kraftigt. Snart kunne vi kun se vand og lige efter kun himmel. Det blev en lidt barsk tur på 3 t 40 min. (normalt 2 t 15 min.)

Klar til natpause 🌙

Heldigvis blev vi ikke søsyge (Reisesyke), men vi hørte mange, som havde "snakket med Ulrik". Da vi kørte i land, skulle vi igennem den "**Røde**" bane, idet vi havde Chico med. De skulle lige tjekke vaccinationen, ellers ville de ikke se noget. Vi havde besluttet os for, at tage på Hamresanden Camping (13 km), men her var alt optaget. Vi prøvede endnu en campingplads, men også her var alt optaget. Så tilbage til Kristiansand, hvor vi kl. 22.00 fandt en overnatningsplads på "Benediksbukta Parkering" (uden faciliteter). Godnat! 🌙

onsdag, den 8. juli 2020:

Etape 2: Kristiansand til Rjukan (N)

Dagens etape: 312 km – Turen til nu: 733 km

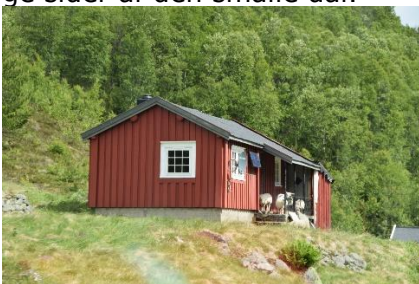
Vi vågnede til dejligt solskin, og efter morgenmaden ville vi finde en vekselaugomat, for at få fat i nogle NOK. Det lykkedes, og vi havde en fantastisk flot gåtur i Kristiansand 😊. Tilbage ved camperen fik vi gjort klar, og kunne kl. 09.55 og i 17 °C køre gennem Kristiansand og videre ad Rv9 op gennem Setesdalen. En rigtig skøn natur med flotte elve med Foss (vandfald), tunneller og

Vej som efter en lineal i Norge

storslåede fjelde. Efter ca. 160 km drejede vi ind på Fv45 mod Dalen, En spændende vej op over fjellet med hårnålesving, stigninger på 7 %, og med fantastiske udsigter over landskabet 🍁. Ved Dalen fortsatte vi mod Åmot og Rauland, hvor vi kørte forbi Raulandhøvfjellsenter, og slyngede os videre, ud og ind op og ned ad Fv51. Efterhånden gik vejen i hårnålesving stejlt ned gennem den vilde slugt, hvor vi kunne se "Tungtvandsanlægget" på den anden side af "Juvet" 🤩. (Kendt fra sabotage i WWII - 2. Verdenskrig). Vi trillede videre igennem Rjukan, og kort efter drejede vi ind på "[Rjukan Hytte og Caravanpark](#)", hvor vi fandt

en fin plads. Mens vi grillede aftensmaden, nød vi solen og udsigten til de stejle fjeldsider på begge sider af den smalle dal.

Fårene søger skygge på terrassen

Tungtvandsanlægget ved "Juvet"

Morgensolen på Rjukan Camping

torsdag, den 9. juli 2020:

Etape 3: Rjukan til Beitostølen (N)

Dagens etape: 255 km – Turen til nu: 988 km

Da vi stod op, kunne vi se, at udetemperaturen var 4½ °C. Da vi ikke havde haft varme på i camperen, var det lidt køligt, at stå op, men mens vi spiste morgenmad kravlede solen lige så stille ned ad fjeldsiden, og solen begyndte at varme pladsen op. Kl. 09.25 kunne vi i 12 °C trille ud på

Smuk udsigt

Fv51 med kurs mod Tinnsjøen og færgelejet, hvor færgen blev saboteret i WWII. Vi skulle dog ikke med færgen, men kørte venstre om søen til Åtrå, hvor vi drejede ind mod Tessungdalen, og videre op over højfjeldet, hvor sneen flere steder lå tæt på vejen. Vi kørte langs en stor opdæmmed sø, og temperaturen var kun 8 °C, da vi kørte over dæmningen og drejede ind på Tinnsvegen, som slyngede sig ned langs slugten, hvor vandet fra søen løb nede i bunden 🌊. Vi drejede over på Fv 40, som vi fulgte forbi Geilo høvfjellsenter og videre ned i byen til rundkørs-

len, hvor vi drejede til højre, og i Gol drejede vi ind på Valdresvegen, som førte os op over højfjeldet Sanderstølen. Fremme ved Leira tog vi E16 til Fagernes, hvor vi kørte ind på Fv51 op over Gol fjeldet og frem til "[Beitostølen Hytter og Camping](#)", hvor vi fik os meldt til i receptionen kl. 14.10. Vi fandt os en dejlig plads med en flot udsigt ud over dalen med sneklædte fjelde i baggrunden.

Over Sanderstølen

Smuk udsigt på turen

Får på vejen mange steder

fredag, den 10. juli 2020:

Etape 4: Beitostølen til Trondheim (N)

Dagens etape: 355 km – Turen til nu: 1.343 km

Der var 10 °C udenfor, da vi stod op, og solen var allerede på himlen. Efter vi havde spist morgenmad, og fået tømt tanken, kunne vi kl. 08.00, i 14 °C køre ud fra campingpladsen, og sætte kursen mod Valdresflye. En tur vi glædede os til, idet salig Hans Duggen, der havde "Campisternes Rejseportal", havde lagt store ord ind for turen. Op over de store "Vidder", kan vi se sorte hytter med græstag, så de næsten går i et med naturen, og flere steder er der sne helt ind til vejen. Vi har et fantastisk vue over søer og fjelde med sne på vej op til Valdresflye, som vi passerer i 1.389 m O.H. 🤩.

Beitostølen Alpincenter

Nu går det igen ned af gennem store "Vidder", og efterhånden begynder der igen at være små birketræer langs vejen. Ved Maurvangen er der en stor "overnatningsplads" ved stor sø. Lidt længere fremme er vi nødt til at holde ind, for at få en stor oplevelse "ind under huden". Vandet på søen er fuldstændig blank, så fjelde og himmel spejler sig i søen. Det ser ud som om, vi holder lige ved siden af en stor "afgrund ned i det bare ingenting". Det er svært af få hjernen til at fungere, så den er klar over, det kun er en spejling 🤖. Aldrig før har jeg haft en oplevelse, hvor hjernen "spillede mig et pus", så jeg blev helt bange for at "falde i afgrunden". Det virkede meget højere, end da vi var på "Preikestolen" med 608 m lodret ned til fjorden. Heldigvis sejrede fornuften, og vi kunne køre videre!

Porten med de store "Vidder"

Oplevelserne stod i kø på den videre tur, og efterhånden kunne vi køre fra højfjeldet med 10 % nedad mod en flot smaragdgrøn sø. Her flettede vi ind på Rv15, og kørte langs søen, indtil vi drejede ad Rustvegen, som førte os frem til Gudbrandsdalen. Her drejede vi ind på E6 med kurs mod Trondheim.

Ud over Valdresflye

Nu gik det op gennem Dovrefjeldet, hvor der groede "Lav" (mad til rener) i store flader, og gav "vidderne" et gråt skær mellem det grønne. Fantastisk flot syn sammenholdt med det afvekslende terræn, hvor vejen bugtede sig ud og ind, op og ned. Efter vi var kommet ned fra Dovrefjeldet, fik vi tanket diesel, og senere spist lidt frokost, inden vi kørte de sidste 50 km frem til Trondheim. Vi blev ledt udenom Trondheim på "betalingsmotorvejen", hvor vores "Bro-Bizz" bippede nogle gange, inden vi drejede fra, for at køre ned til "[Trondheim Bobilparkering](#)", hvor vi, kl. 14.00, var så heldige at få en plads med strøm. Ham der havde haft pladsen, mødte vi i indkørslen. (I øvrigt en lidt underlig oplevelse, at være den eneste blandt 75 campere, der ikke havde Norske nummerplader) Efter vi havde fået camperen parkeret og fået en forfriskning, gik vi ind i Trondheim for at se Nidarosdomen, hvor de Norske "Pilgrimsveje" fører frem til. For mig var det lidt en skuffelse, for jeg synes ikke den var noget særligt. (Undskyld nordmænd). Vi gik en tur gennem centrum på vej tilbage til camperen for at nyde det dejlige solskin, inden det blev tid til at trække indenfor for at få lidt aftensmad og senere en god nats søvn.

Der er stadig sne og snepæle

En flot sø ved vejen, Ser man mod klippen er det en helt anden oplevelse

På vej ned fra "Vidderne"

Lørdag, den 11. juli 2020:

Etape 5: Trondheim til Polarsirkelsentret (N)

Dagens etape: 567 km – Turen til nu: 1.910 km

Der var solskin, da vi i 13 °C kørte ud fra Camperpladsen og gennem tunnelen ud til E6, som vi tog mod nord. På et skilt stod, at der var 900 km til Narvik. Det første stykke gik gennem et meget grønt landskab med store søer. Længere fremme skiftede landskabet flere gange. Vi kørte

En oplevelse, at køre.

langs Namsen, som er en af de mest fiskerige elve i Norge, og Namsentunet er et rejsemål for entusiaster. Vi fortsatte gennem det afvekslende landskab, og pludselig gik en mor med barn over vejen, så vi måtte bremse op. Det var en Elgko med sin kalv 🥰. Karin fik et helt chok, men nåede at få kameraet op og tage nogle billeder. Kl.

Elgko med kalv

12.00 drejede vi ind på parkeringspladsen ved Nyheim camping, som vi havde sat ind som overnatning. Men vi syntes ikke lige stedet var til "en hel eftermiddag", så vi besluttede os for at

køre til Polarsirkelsentret. Altså en dobbeltetape. Kl. 12.25 kom vi til porten til Nordnorge, og vi besluttede os for at holde frokostpause på parkeringspladsen, hvor de offentlige toiletter viste sig at være de flotteste og reneste, vi har frekventeret på denne tur indtil nu. (Ros til Statens Vegvæsen). Efter frokost drejede vi ud på E6, og kørte under "Porten til Nordnorge", og satte kursen mod Mosjøen (100 km mod nord. Mosjøen er byen midt i Norge, og ser man på et kort, er der lige langt til Nordkapp og til Kristiansand.) Efter et godt stykke kom vi til et vejarbejde på 21 km, hvor vi efter lidt kørsel på en interimsvej, fik lov til at køre på den nye asfalt – Herligt. Flere steder var der betalingsvej, men det skulle vores BroBizz klare. I Mosjøen fik vi tanket diesel til 12.99 NOK – Det billigste på turen til nu. Efter et kort stykke

Porten til Nordnorge

kom vi til et mange kilometer langt vejarbejde, hvor vi skiftevis kørte på den gamle vej og på den nye vej, som ikke er

Flottere i virkeligheden – Skal ses!

på GPS'en. Da der blev arbejdet på stykket, gav det flere steder gener for trafikken, som indimellem gik i stå. Ca. 60 km før Mo i Rana kunne vi igen køre uden gener, bortset fra at vejen var sporkørt og med huller. Da vi kunne se bugten ud for Mo i Rana, var der et helt fantastisk flerfarvet lys, vi tror det var solen, der gav finregnen over bugten farven, som var det fra en regnbue.

Efter en del rundkørsler gennem Mo i Rana kørte vi ad Saltfjellveien, hvor det første stykke var helt nyt. Senere kom vi til den gamle vej, men den var på størstedelen af strækningen blevet udvidet og rettet ud. Sikkert en fornøjelse for erhvervstrafikken, men vejen havde mistet lidt af charmen. Vi kunne dog stadig nyde det fantastiske landskab op over Saltfjeldet, og fremme ved

Polarsirkelsentret
Arctic Circle 66° 33 N

Overnatning i solskin

”Polarsirkelsentret”, drejede vi ind på den store parkeringsplads, hvor vi ankom kl. 16.50. Efter kort tid besluttede vi os dog for at køre hen på den plads, hvor der ikke kørte biler til og fra, og ikke var masser af råbende / højtsnakkende besøgende til Polarcirklen. Efter at have nydt en forfriskning, gik vi en tur ind i Polarsirkelsentret, vi så på de souvenirs, der var til salg. Vi så også flere udstoppede dyr, bl.a. Elgtyr, Isbjørn, ulv mm. Tilbage ved Camperen fik vi sat dækken på forruden, og tændt for varmen, idet udetemperaturen kun er 6 °C. (I dag går solen ned kl. 00.59 og står op igen kl. 01.59, altså dag i 23 timer) – Godnat, vi glæder os til at se solen i nat!

søndag, den 12. juli 2020:

Etape 6: Polarsirkelsentret til Ballangen (N)

Dagens etape: 308 km – Turen til nu: 2.218 km

Næsten hele natten havde vi sol og skyer (bortset fra ca. 1 timer). Det var en stor oplevelse, at se solen skinne på os fra retninger, vi normalt ikke ser i Danmark. Sollyset om ”natten” er helt specielt, og har en helt anden farve end om dagen. Lyset kan ikke beskrives, men skal opleves.

Undervejs

Kl. 06.50 var vi klar til at forlade Polarsirkelsentret, og køre videre mod nord, op over Saltfjeldet. Da vi nåede Fauske, blev vejskiltene tosprogede, og vi mener, det må være Samernes sprog, der er kommet på skiltene. Vi nød den flotte afvekslende natur med mange udkig til fjorde og søer, og kl. 11.20 var vi nået frem til færgelejet i Bognes, hvor vi ventede på færgen til Skarberget. Efter et kvarter, kom færgen ind og spyede bilerne ud, så vi kunne køre ombord. Vi blev dirigeret på plads, og færgepersonalet scannede nummerpladen, og så var færgebilletten betalt med BroBizz. Efter 35 min kunne vi køre i land i Skarberget,

og ad E6 mod Ballangen. Et par km senere kunne vi dreje ind på ”Ballangen Camping”, hvor vi fik plads 112. Vi fik camperen parkeret, og slået markisen ud, så vi kunne nyde solen, mens vi nød vores obligatoriske rejsegilde øl 🍷. Senere gik vi en tur på campingpladsen, for at opfriske vores hukommelse fra 2015, da vi boede på pladsen.

Færgelejet i Bognæs

På vej mod Ballangen

Udsigt mod Lofoten

mandag, den 13. juli 2020 (Ejlif's fødselsdag):

Vi blev i Ballangen

Udkig mod Lofoten

Vi startede dagen med Karin's morgencomplet, og fik ”En lille En”. Efter dejlig morgenmad slappede vi af i solen foran camperen. Sidst på formiddagen, startede vi en gåtur til Ballangen. Vi nåede dog kun op til midt på campingpladsen, her så vi en bil med danske nummerplader, og det endte med vi faldt i snak med dem. Efter en times tid, fortsatte vi vores gåtur, og gik ad stien langs fjorden ind til Ballangen, hvor vi fik handlet lidt i den lokale Rema1000. På vej tilbage til campingpladsen nød vi udsynet over til Lofoten, og fjorden ind mod Narvik. Vel tilbage på campingpladsen fik vi lidt frokost, inden vi fortsatte nydningen i det dejlige solskin foran camperen 🍷. Senere blev Grillen fundet frem og et festmåltid blev tilberedt. Menuen bestod af Entrecote med grill-brasede kartofler. Til dessert var der et stykke chokolade. Efter opvask hyggede vi os indtil sengetid.

Morgenmad

En 70 år's fødselsdag på Ballangen Camping: Motionstur

Aftensmad

I løbet af dagen kunne jeg glæde mig over, at vores børn ringede for at lykønske deres gamle far. For mig var det en dejlig fødselsdag.

tirsdag, den 14. juli 2020:

Etape 7: Ballangen til Laukvik, Lofoten (N)

Dagens etape: 268 km – Turen til nu: 2.486 km

Efter vi havde tømt vand af camperen, kunne vi kl. 08.05 trille ud af campingpladsen og sætte kursen mod Narvik. Vi havde ikke kørt ret langt, før vi kørte forbi 2 ræveunger, der i en kurve, legede i kanten af vejen. Vi blev vist mere forskrækkede end dem, for de fortsatte deres leg.

På vej mod Lofoten

Vi fulgte E6, som på stykket mod Narvik også hedder "General Fleischers vej", og der er et mindesmærke for slaget ved Narvik på en rasteplads ved vejen. (Under 2. verdenskrig havde franske og engelske tropper besat Narvik, for at hindre tyskerne i at udskibe stålmalm) Kl. 08.40 trillede vi gennem Narvik og frem til den flotte nye bro, de var ved at bygge, da vi var her i 2015.

I Bjerkvik drejede vi fra E6, for at følge E10, der også hedder "Kong Olavs Vej" mod Lofoten.

Vi kørte gennem et flot og

På vej mod Lofoten

afvekslende landskab, hvor vi kørte langs fjordene. Ved Tjeldsund kørte vi over en flot lang bro, og vejen fulgte igen fjordarmene, ud og ind. Indimellem kørte vi gennem tunneller, og vi kunne nyde udsynene ud over Norskehavet, med mange store og små øer. Da vi havde kørt 200 km, kørte vi over en bro, og her var skiltet med, at nu var vi på Lofoten. Vi kørte igennem et spændende og afvekslende landskab. I gennem tunnelen der førte dybt under vandet over til Augtvågøya, kørte vi bag en gammel blå Toyota, der næsten ikke kunne komme op fra dybet igen 😞. Vi har helt nede på 40 km/t, inden vi dukkede op i lyset igen. Heldigvis kunne vi kort efter køre forbi, den gamle slidte bil, og fremme ved "Vestpollen", så vi at vejen, der drejede fra E10 hed Midnatssolveien, så helt spontant drejede vi af, for det måtte da være noget for os.

Klipfisk (torsk) hængt til tørre

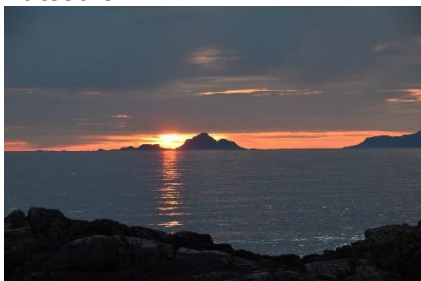
Det var en mindre vej, som snoede sig gennem landskabet, der efterhånden blev fladere. Vi kunne fornemme, at vi var ved at være tæt på nordkysten, så vi tjekkede lige på GPS'en om der

var holdepladser. Kun 2,5 km var der til "[Laukvik Bobilplads](#)", så den valgte vi, hvilket vi ikke skulle fortryde. Camperpladsen lå helt ned til en lille havn, hvor vi fik parkeret. Her havde vi et fantastisk udsyn over

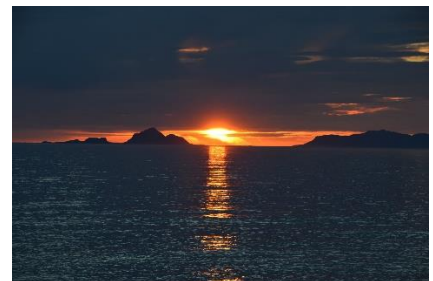

I Laukvik på Lofoten

landskabet ved kysten mod Norskehavet, og i tilgift kunne vi hele dagen nyde solen og 17 °C 😊. Her kl. 20.00 står solen stadig højt på himlen, og vi håber, vi er heldige, at skyerne holder sig væk, så vi kan se "midnatssolen" danse over Norskehavet. Nu vil vi have en lille lur inden midnatssolen.

Midnatssolen i Laukvik på Lofoten

onsdag, den 15. juli 2020:

Etape 8: Laukvik, Lofoten til Nallevuopio P-plads ved Skibotn (N)

Dagens etape: 407 km – Turen til nu: 2.893 km

Vi fik set Midnatssolen, selv om skyerne drillede undervejs. Det var en flot oplevelse, at se solen gå ned til horisonten, og så stå op igen 😊. Klokken var halv to, da vi igen kunne krybe til køjs, men selv om det var sent, vågnede vi, som vi plejer. Solen strålede på himlen, da vi kl. 09.00 kørte fra Laukvik, og fulgte Midnatssolveien tilbage til Kong Olavs Vej. Fremme ved E10 drejede vi mod Narvik, og kørte gennem Nationalpark Lofoten som vi forlod, da vi kørte over Raftsundbroen. Senere kørte vi over Tjeldsundbroen og var tilbage på fastlandet. Det var en flot tur, på vej mod

Fårene lever livet farligt

Bjerkvik, kun skæmmet af en idiotisk lastbilchauffør. Et sted kom en fåreflok og gik tværs over vejen. Campingvognen lige foran os stoppede, og satte advarselsblinket i gang, for at fårene kunne komme sikkert over vejen. Vi holdt som nummer 2 med en længere bilkø, der også ventede, men pludselig drønedes en lastbil forbi med hornet i bund. Den sidste i fåreflokken nåede heldigvis, lige at komme væk, så den ikke blev kørt ned. En rystende oplevelse, at nogen kan være så kyniske. (Sikken idiot! 🙄) Lige før vi nåede Bjerkvik, holdt vi frokostpause på en rasteplads med udsigt over fjorden til Narvik. Her var et mindesmærke over slaget ved Narvik i 1940, hvor bl.a. Bjerkvik blev jævnet med jorden. Efter frokosten kørte vi ned til Bjerkvik, hvor vi drejede mod nord på E6. Det gik op og ned, ud og ind på en lang strækning med skove, fjelde og søer. Lidt ensformigt, måske havde vi fået fyldt op med indtryk på dagens tur – Flot var det. Fra Ballsfjorden kørte vi op på Nordlysveien, men Nordlys er kun, når det er mørkt, så det kommer, vi ikke til at opleve nu. Nogle kilometer før Skibotn, var de ved at lægge nyt slidlag, så vi blev guidet forbi, ved at køre "kø kørsel" efter en bil med "Follow Me" skilt på taget. Nu var vi ved at være mætte af indtryk, så kort før Skibotn, kørte vi ind på Rastepladsen "Nallevuopio", der ligger ud mod Lyngen-fjorden. I løbet af eftermiddagen / aftenen kom også andre campere for at overnatte.

Indtryk undervejs

torsdag, den 16. juli 2020:

Etape 9: Nallevuopio P-plads ved Skibotn til Alta (N)

Dagens etape: 277 km – Turen til nu: 3.170 km

Vi havde en dejlig fredelig nat på rastepladsen, hvor der i løbet af aftenen / natten havde samlet sig 5 Campere. Vi nød morgensolen foran vores camper på en af de fine bord/bænke, mens vi drak en kop kaffe. Kl. 09.00 var det tid til at fortsætte vores tur mod nord, hvor der mange steder

Ren går over vejen

fossede vand ned af fjeldsiden. Det ene flottere end det andet. Nord for Tromsø vejen kører vi langs fjordene og rundt om fjeldene. I Storslett fik vi handlet lidt ind i et Spar supermarked, inden vi fortsatte ad E6, hvor fårene flere steder gik langs vejen. Fra Oksfjordhamn kørte vi op i fjeldet, hvor birketræerne så noget lave og pjuskede ud. Der var også langt mellem træerne, inden vi kom op på de åbne vider på Kvægnans fjeldet, hvor vi kørte forbi Gildetun, 401 moh. På en plads stod 4 snepløve klar til brug, hvis der skulle komme sne på fjeldet. Det var en vild og storslået natur. Et fantastisk vue ud over storslåede panorama-

er, som ikke kan gengives på foto 📸. Det skal bare ses! 🤩 På vej ned til fjorden ved Baddern, gik der pludselig en ren lige foran os. Den fik travlt med at gå ned i grøften, så vi kunne komme forbi.

Undervejs

Samelejr ved Alta River Camping

Efter Burfjord kørte vi ind i "Finmark Fylke", og kunne sige, at nu var vi i Sameland. Vi fulgte fjordene med enkelte afstikkere gennem tunneller, og kort før Alta, drejede vi af mod Kautokeino, men kun for at tage vejen 5 km frem til "[Alta River Camping](#)", hvor vi, kl. 14.00, fik en plads, hvor vi holdt med snuden af camperen ud til Alta elven. Kort efter kom der en tordenbyge forbi. Det buldrede og regnen styrtede ned i ca. 10 minutter, inden solen igen kom på himlen. (eneste regn i dag) Senere gik vi en tur i området, bl.a. for at se den Samelejr, der ligger i nærheden. Resten af dagen slappede vi af.

fredag, den 17. juli 2020:

Etape 10: Alta via Nordkapp til Indre Kjerringdal (N)

Dagens etape: 548 km – Turen til nu: 3.718 km

Jeg vågnede midt på natten, og kunne se solen var næsten gemt bag skyerne, men det var næsten lige så lyst, som havde der været en sky for solen sidst på eftermiddagen. Efter en god nats søvn, kunne vi køre ud fra Alta River Camping, og tage vejen bag om Alta. Her kunne vi se Alta skihopbakke, men da der var træer imellem, kunne vi ikke rigtig få den fotograferet. Fremme ved E6 drejede vi op mod Sennalandet, som er højfjeldet nord for Alta (385 moh). Højfjeldet strækker sig 70 km mod nærmeste by, Skaidi. Fantastisk flot terræn uden træer, med lange lige veje, som

På vej mod Nordkapp

kun bugtede sig op og ned. Næsten fremme ved Skaidi kørte vi gennem et område, hvor birketræerne kæmpede for at leve. Der var masser af tynde hvide stammer, hvor de fleste ikke havde blade på. Her lå også mange små feriehytter. Vi havde faktisk besluttet, at vi ville springe Nordkapp over, da der ville være overskyet, så man ikke kunne se midnatssolen.

Ikke meget plads

Men vi huskede den fantastiske flotte tur derop, og da der var sol fra en næsten skyfri himmel, så besluttede vi at køre derop, bare for at vende, hvis ikke vejrudsigten pludselig ændrede sig og gav skyfri himmel over Nordkapp. Vi fortsatte derfor ned til Porsangerfjorden og fulgte fjorden mod nord. Vejen snoede sig flot langs kysten, kun afbrudt af tunneller. Skarberggtunellen på 2.390 m var så mørk, at vi troede at vores lys ikke virkede. Alt lys blev ligesom opslugt af tunnelvæggene. Lidt speciel oplevelse. (Nu ved vi hvorfor norske biler har 2 store projektører foran). De er i øvrigt ved at lave en ny og længere tunnel til erstatning. Den

2 Renner på vej til Nordkapp

erstatte også et langt smalt stykke langs fjorden. (Både ondt og godt – Det tager lidt af charmen.) Ved Kåfjord, gik der 7 – 8 rener langs stranden og på en lille ø nogle meter ude i fjorden 😊. For at komme over til den ø hvor Nordkapp ligger, skulle vi igen gennem Nordkaptunellen, som er 6.870 m lang og dykker ned i 212 muH. Efter endnu en tunnel på 4.440 m, dukkede vi ud i kanten af Honningsvåg, kun 30 km fra Nordkapp. Turen op til Nordkapp gik hen over Nordkappplateauet, hvor vejen snoede sig ud og ind, samt op og

Undervejs langs Porsangerfjorden

ned (op til 10% stigning) Endnu en fantastisk oplevelse, som blev krydret med renerne, der gik frit på veje og fjeld. Renerne må synes at 15 °C var varmt, for mange lå og soled sig i snepletterne på fjeldet. Kl. 13.00 var vi oppe ved bommen til parkeringspladsen, men vi havde lige hørt vejrudsigten – Ingen synlig midnatssol i dag, så vi ville ikke betale ca. 500 NOK for at besøge Nordkapp, men drejede i stedet rundt og satte kursen i modsat retning, og kunne igen nyde køreturen over fjeldet til Nordkaptunellen. Vi kunne se, at vejret skiftede, da vi kørte langs Porsangerfjorden og senere over Sennalandet. Kort før Alta fik vi vi

Renner på Nordkapp plateauet

en kraftig regnbyge, og vi blev enige om, at finde et sted for overnatning på en rasteplads et stykke syd for Alta. Vi fandt et egnet sted, ved Indre Kjerringdal, faktisk den samme plads, som vi havde spist frokost på, da vi kørte den anden vej.

Her fik vi nogle regnbyger, mens vi fik aftensmad, hyggede os, og sov på Rastepladsen. 🤪

lørdag, den 18. juli 2020:

Etape 11: Indre Kjerringdal til Narvik

Dagens etape: 422 km – Turen til nu: 4.140 km

Da vi vågnede, holdt der 6 gamle Amerikanske Militærlastbiler fra 1965 til 1975 på pladsen. Jeg talte med en af dem, som fortalte at de var en klub entusiaster fra hele Norge, som var af sted med 14 køretøjer. De var blevet enige om at mødes på Nordkapp til en kop kaffe og en snaps.

Undervejs

Vi så faktisk, at de holdt på Nordkapp i går, da vi vendte for at køre sydpå igen. Nu skulle de alle hjem igen til deres respektive hjemadresser fordelt ud over hele Norge. Efter snakken kørte vi fra pladsen kl. 09.45, og satte kursen mod Narvik. I Burfjelldalen kunne vi se et flot vandfald højt oppe på fjeldet. Da vi kom frem til parkeringspladsen på Kvæangsfjellet, holdt vi pause, for at nyde det fuldstændig overdådige syn ud over Kvæangen helt ud til Barentshavet 😊. Vi var oppe i 401 moh, så det var et flot syn, ikke kun ud mod Barentshavet, men også dybere ind ad fjorden. Efter vi kom ned fra fjeldet, nød vi de flotte bondegårde

og huse, hvor Syrinkaer blomstrede om kap med vejgrøfternes Lupiner og flotte lyserøde/Violette blomster. Kl. 12.30 holdt vi frokostpause i 21 °C og flot solskin, ved bredden af Kåfjorden, med udsigt til et par flotte vandfald. På vejen videre så vi mange flotte vandfald eller Foss, som de hedder her i Norge. Snart kunne vi se Narvik på den anden side af bugten, og i stedet for at køre de ca. 25 km ind i bunden af bugten, tog vi betalingsbroen, Hålogalandsbrua.

Det fantastiske vue deles på Instagram

Advarselstavlen passer

Sidder i Nydningen i Narvik

Efter 500 m var vi i Narvik, og var heldige at få en plads på "[Narvik Bobilparkering](#)", hvor vi parkerede i solen kl. 16.45, så der stadig var tid til at slikke solskin, mens vi nød vores rejsegilde øl. Solen stod stadig på himlen, da vi gik i seng – Ja det gør den nok hele natten, men huse og fjelde vil dække den de næste timer.

Udsigt fra Kvæangsfjellet

søndag, den 19. juli 2020:

Etape 12: Narvik til Fauske (N)

Dagens etape: 251 km – Turen til nu: 4.391 km

Nej, solen stod ikke på himlen hele natten, for vi hørte, at det regnede midt på natten, og det småregnede stadig, da vi stod op. Kl. 08.20 kunne vi i 13 °C og let regn køre op ad Verkstedsbakken, for at dreje ad E6 mod færgen i Skarberget. Vi kunne køre direkte om bord, da vi kom til færgen. Færgemanden scannede nummerpladen, og vups var billetten betalt med BroBizz. Efter 30 minutter kunne vi trille i land i Bognes, og fortsætte mod Fauske. Ved Tysfjord kunne vi nyde solen og 16 °C. Vi nød også de mange vandfald og tunneller på turen. Lige før vi kørte ind i Fauske, sagde Karin, jeg så en Elgko, på den anden side af de tynde træer, på lysning. Jeg havde travlt med trafikken, så jeg blev snydt, for det flotte syn. Inde midt i Fauske drejede vi af

På vej mod færgen

mod "[Lundhøgda Camping & Motel](#)", som ligger højt på en halvø i Saltdalsfjorden. Her holder vi med +180 graders udsigt over fjorden, og nyder udsigten i 20 °C, selv om det småregner indimellem. Dejlig afslapning. 😊

Udsigt mod Fauske

mandag, den 20. juli 2020:

Etape 13: Fauske – Mo i Rana (N)

Dagens etape: 187 km – Turen til nu: 4.578 km

Klokken 09.10 kunne vi i 15 °C og overskyet køre ned mod Fauske, hvor vi drejede ind på E6 mod syd. Kort før Saltfjellet måtte vi bremse lidt hård ned, så vi nåede at dreje ind på Circle K, hvor

På vej mod Saltfjellet

diesel kun kostede 12,32 NOK (Det billigste vi har set på turen 🤔). Efter vi havde tanket, var vi klar til at køre op på Saltfjellet. Opkørslen gik langs med elven, som var et fantastisk syn, med store skumsprøjt ned gennem den stejle elv. Desværre var der træer mellem elven og vejen, men vi kunne få mange kig ind. Desværre var det ikke muligt at fotografere eller lave fotostop. Oppe på Saltfjellet fladede terrænet ud, og kort før Polarsirkelsentret kom vi til højeste sted 692 moh. Vi holdt en kort pause ved Polarsirkelsentret, for at vaske diesellugten af fingrene.

Således velsoigneret, med en duft af sprit, kunne vi fortsætte hen over fjeldet, og snart begyndte det at gå ned af mod Mo i Rana. Her var vi et smut i OBS COOP for at handle lidt fornødenheder, inden vi kl. 13.10 drejede ind på "[Mo i Rana Camping](#)". Her slappede vi af, og gik os en lille tur, inden det blev tid til at finde grillen frem, og få lagt nogle Ringriderpølser på til aftenmad.

Polarsirkelsentret på Saltfjellet

Der er godt gang i elven

Sprinklervæske efterfyldes

tirsdag, den 21. juli 2020:

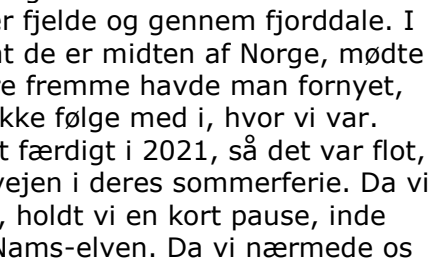
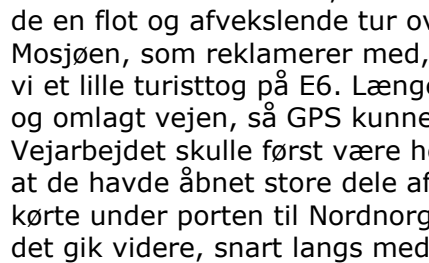
Etape 14: Mo i Rana - Grong (N)

Dagens etape: 287 km – Turen til nu: 4.865 km

Det regnede om natten, men det stilnede af hen ad morgenen, så der var overskyet og 11 °C, da vi kl. 08.30 kørte fra campingpladsen ned mod Mo i Rana, hvor vi tog E6 mod Trondheim. Vi havde en flot og afvekslende tur over fjelde og gennem fjorddale. I

Igennem vejarbejde

Mosjøen, som reklamerer med, at de er midten af Norge, mødte vi et lille turisttog på E6. Længere fremme havde man fornyet, og omlagt vejen, så GPS kunne ikke følge med i, hvor vi var. Vejarbejdet skulle først være helt færdigt i 2021, så det var flot, at de havde åbnet store dele af vejen i deres sommerferie. Da vi kørte under porten til Nordnorge, holdt vi en kort pause, inde det gik videre, snart langs med Nams-elven. Da vi nærmede os Grong, blev landskabet mere afvekslende, med både fjelde og et

flot norsk landbrugsland. Da vi kom til Grong, kørte vi over Namsen, og drejede ind på "[Langnes Camping](#)", hvor vi kl. 13.10, fandt en plads til camperen. Ved siden af os holdt en camper, hvor de havde 2 Chihuahua, som lå i forruden og kiggede ud. På den anden side bakkede en camper ind, som havde tøjbamser i vinduet, nemlig "Ludvig og Sofus fra [Bjergkøbing Grandprix](#) (Norsk film fra 1975)".

Flot ny vej over fjeldet

Sne og regn sætter gang i elven

onsdag, den 22. juli 2020:

Etape 15: Grong - Øysand (N)

Dagens etape: 221 km – Turen til nu: 5.086 km

Det var overskyet og 10 °C, da vi kørte fra campingpladsen, og ud på E6 mod Trondheim. Efter ca. 40, stod der pludselig en Elgko i venstre vejside. Karin svigede hurtigt kameraet rundt og fangede den gennem sideruden.

Snap af Elgko

Heldigvis fik hun elgen fotograferet 😊. Senere holdt vi en lille pause, og nød det flotte vue ud over landskabet. Efterhånden som vi nærmede os Trondheim ændredes landskabet, med mange korn- og kartoffelmarker, et flor af blomster, og mange rundkørsler. Da vi kørte forbi Fættenfjord, var der vist af til et krigsminde for, hvor Tirpitz havde ligget på den anden side af den smalle fjord. Snart rundede vi Trondheim og kunne konstatere, at det var væsentligt køligere her, end det var længere nord på. Kort efter drejede vi ad E39, og fremme ved "[Øysand Camping](#)" fandt vi en plads med "snuden" ud mod fjorden, så vi

kunne nyde udsynet, og en vindsurfer, der var i gang.

Et noget anderledes landskab, omkring Trondheim

torsdag, den 23. juli 2020:

Etape 16: Øysand til Atlanterhavsvejen / Vevang (N)

Dagens etape: 217 km – Turen til nu: 5.303 km

Vi stod op til finregn og 10 °C, og kl. 08.20 kunne vi tage E39 mod Ålsund. Det meste af formiddagen havde vi en del regnbyger, der var mange tunneler på strækningen. Indimellem var vi højt oppe og havde en fantastisk udsyn over de flotte fjorde med mange vandfald ned ad fjeldene. Vi var heldige, da vi kom frem til færgen i Halså, for den var næsten fyldt op med biler. Efter 20 min. kunne vi køre i land og fortsætte ad E39. På Bergsøya kørte vi over på Rv70 og ned i en 5,1 km

Færgen Halså - Kanestraumen

Atlanterhavsvej – "Here we come"

lang og dyb tunnel under Kvernesfjorden, og snart var vi fremme ved Kristiansund. Her drejede vi, i høj sol, af mod Atlanterhavsvejen, og kom gennem den 5,7 km lange Atlanterhavstunnel, som dykkede dybt ned under Norskehavet. Efter en stejl opkørsel (10 %) dukkede vi op på Averøy, og fremme ved Kårvåk, kunne vi køre ud på den knap 10 km lange Atlanterhavsvej 😊. Vi stoppede flere gange på overfyldte raste- og P-pladser for at tage nogle fotos, men vi opgav at få

En kæmpe oplevelse, at køre på Atlanterhavsveien i strålende solskin 😊

plads til overnatning på Atlanterhavsvejen. Vi fortsatte til Vevang, hvor Atlanterhavsvejen starter/slutter, og efter 100 m kunne vi dreje ind på "[Hågå parkeringsplads](#)" kl. 13.15, og parkere camperen. Vi fik stolene sat op og nød solen, mens vi fik en velfortjent øl og lidt frokost. Senere gik vi en tur på Vevang kyststi, og kunne nyde udsynene ud over Atlanterhavsvejen og de mange småøer, som ligger spredt ude i Norskehavet. Da vi kom tilbage fra gåturen, hyggede vi os i camperen, og kunne se, at der var mange, som parkerede på pladsen, for at nyde gåturen og udsigten over havet. Senere kom der også campere for at overnatte på pladsen.

fredag, den 24. juli 2020:

Etape 17: Atlanterhavsvejen / Vevang til Åndalsnes (N)

Dagens etape: 192 km – Turen til nu: 5.495 km

Vi havde en dejlig og rolig nat, på den stille P-plads, sammen med en campingvogn og 2 andre campere. Jeg var et lille smut oppe på stien og kunne se ud over et hav, hvor solen skinnede ned på de mange klippeøer, som lå helt ude i horisonten. Efter morgenmaden kunne vi kl. 09.00 i 13°C og overskyet køre ud på Fv64 mod Molde. Ved Eide måtte vi lige tage farten lidt af, da der var en hest med rytter, som skulle over vejen. Fremme ved Molde lufthavn drejede vi ind på Fv62, for at køre ind bag om Fannefjorden og Langfjorden. I Isstad så vi 2 Lamaer gå og græsse på en mark. For enden af Langfjorden kørte vi over på Fv660, Baksideveien, som vi fulgte op over fjellet mod Åndalsnes. Det første stykke af Baksideveien fulgte fjorden, men kort efter vi så 3 rådyr, som legede på en mark, begyndte det at blive mere bakket. I Eresfjord kunne vi se, at der hang en farvet cykel ved alle indkørsler, og i kurverne da vi begyndte at slynge

Fårene nyder at spise græs i vejsiden

os op ad med 10 %. Vi nåede Vistdalsheia, 500 moh, hvor der lå en flok får og soled sig ved en Ferist 😊. Nu gik det igen lige så stejlt ned mod Langfjorden, og ved Åfarnes færgeleje kørte vi over på Fv64, som vi fulgte langs Romsdalsfjorden (først på den ene side, så på den anden) frem til Åndalsnes, hvor vi kl. 12.15 fandt en plads på "[Åndalsnes Camping](#)", lige ud til vejen op til Trollstigen. Efter lidt frokost ville vi en tur ind til centrum af Åndalsnes. Vi gik ad en fodgængerbro over "Rauma elven" og gennem et boligkvarter ned til centrum, hvor vi lige skulle se rådhuset. Tilbagevejen gik langs banen og frem til Rauma elvens udløb i fjorden. Herfra fulgte vi en grussti langs elven, til vi igen kunne gå over fodgængerbroen til campingpladsen. Nu var det tid til afslapning, så vi er klar til Trollstigen i morgen.

Indtryk undervejs

lørdag, den 25. juli 2020:

Etape 18: Åndalsnes via Trollstigen til Geiranger (N)

Dagens etape: 83 km – Turen til nu: 5.578 km

Vi vågnede op til en dejlig morgen med 7°C og sol fra en skyfri himmel 😊. Kl. 08.25 kunne vi sætte kursen mod Trollstigen. Efter at være kørt ad let snoede veje med træer omkring os, åbnede det op, og vi kunne se fjeldvæggen med vandfaldet, og ane noget af vejen op mod toppen.

Ved Trollstigen

Fremme ved Trollstigen, begyndte stigningen på 10 %, og den smalle vej snoede sig med skarpe hårnålesving, op ad det stejle fjeld. Heldigvis mødte vi ingen busser. Længere oppe blev der længere mellem hårnålesvingene, og kl. 09.00 kunne vi holde pause på parkeringspladsen på toppen af Trollstigen, efter en fantastisk flot tur, hvor det ene flotte vue efter

På Trollstigen

det andet, næsten tog vejret fra os 😊.

Fra parkeringspladsen kunne vi gå på beton-stier ud til forskellige udsigtsplatforme, som hang ud over vandfaldet og gav nogle sug i maven, når man kiggede ned i dalen.

Lige før vi kører ind i Fossen

På vej tilbage til camperen kunne vi gå sammen med fårene, der gerne ville se på Chico, for at finde ud af hvad han var for en. Efter kort at have "sunket" de mange indtryk, kunne vi køre videre over fjeldet, og fremme ved Gudbrandsjuvet, holdt vi ind på en parkeringsplads. Her kunne vi se, hvor vandet styrtede ned i et flot vandfald og videre ned i den stejle, smalle slugt under vejbroen, som vi kørte over, på den videre tur

Karin "svæver" over Trollstigen

ned mod dalen. Endnu en fantastisk oplevelse 🍌. Vi kørte nu ned gennem et flot grønt landskab, hvor der var jordbærplanter på alle marker. I Valldal må de dyrke det meste af Norges jordbær. Nedkørslen sluttede nede ved færgelejet i Linge, hvor vi tog færge over til Eidsdal. Efter færgeturen kørte vi op over fjeldet, og snart kunne vi se Geiranger langt nede under os, et fantastisk flot syn i det flotte solskinsvejr. Vi kørte nu ned ad Ørne-

Goddag Får

Rafting

Vestnorsk Fjordlandskab

vejen med 10 %, hvor de sidste hårnålesving med kort mellemrum kaldes Ørnesvingen. Nede ved fjorden var der kort til vi drejede ad Maråkkeveien og frem til "[Geiranger Camping](#)", hvor vi fandt en plads med udsigt mod Ørnevejen. Om eftermiddagen gik vi en lille tur, bl.a. over til færgelejet, inden vi slappede af resten af dagen i solen ved camperen.

Geirangerfjorden

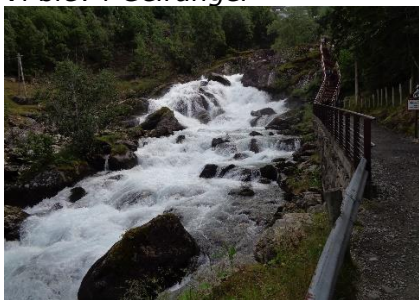
Hurtigruten i Geiranger

3 Trolde i Geiranger

søndag, den 26. juli 2020:

Vi blev i Geiranger

På vej mod "Flydalsjuvet"

Dagen i dag skulle være slappe af dag, så vi snuede lidt læn- gere, end vi plejer. Efter dejlig morgenmad, blev vi enige om, at vi ville gå en tur i det fine vejr. Og solen skinnede, da vi travede af sted mod "Flydalsjuvet". Vi fulgte stien mellem campingpladsen og elven, og snart nåede vi frem til en lang ståltrappe, som førte os op og ud over "Storfoss", hvor vi blev ledt et kort stykke ud på Geirangervegen, og videre ad en sti op ad fjeldsiden. Vi krydsede vejen et par gange, og stien blev endnu stejlere, over 15 -20 %. De sidste 500 m måtte vi gå langs vejen, der kun var 10 %. Efter en gåtur på ca. 3 km, var vi kommet godt 300 m

højere op i terrænet end campingpladsen. Det var hele turen værd, da vi kunne nyde udsigten ned over Geirangerfjorden med campingpladsen, der så ud som et lille frimærke i vandkanten.

Så er vi 1/3 fremme

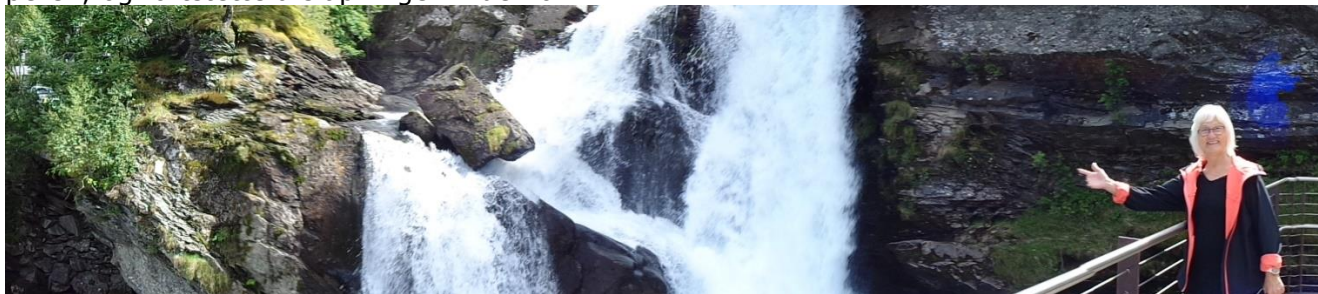
Udsigt fra "Flydalsjuvet"

se personer på klippen til højre

Der var en fantastisk udsigt, hvor vi stod på toppen af en lodret fjeldvæg og kunne se elven løbe dybt under os 🤩. Vi kunne næsten ikke få nok af udsigten, men da de havde truet med regn hen ad eftermiddagen, bestemte vi os for at gå tilbage, mens vi kunne nyde det dejlige solskin. Da vi var tilbage efter en hård men dejlig gåtur, fik vi lidt frokost, som vi nød ude i det dejlige solskin sammen med masser af dejlig Norsk kildevand. Senere delte vi en velfortjent Norsk Fatøl. Efterhånden begyndte det at blive lettere overskyet, så vi besluttede os for at pakke stolene ind i camperen, og fortsætte afslapningen indenfor.

mandag, den 27. juli 2020:

Etape 19: Geiranger til Lærdal (N)

Dagens etape: 244 km – Turen til nu: 5.822 km

Vi blev vækket tidligt, så vi var klar til at køre fra Geiranger kl. 07.05 i 13 °C og gråvejr efter regn det meste af natten. Vi kørte ad Geirangervegen, hvor vi snoede os op gennem byen og videre op over fjeldet mod Djupvatnet, som ligger 1.030 moh. Den store sø var næsten helt dækket is og sne, selv om temperaturen

Farvel til Geiranger Camping

heroppe var 7 °C. Fremme ved E15 satte vi kursen, hen over fjeldet mod Otta. En flot oplevelse at køre over store vidder i Skjåk, nu hvor solen var kommet op på himlen, og sørgede for at vandet på veje, græs og træer fordampede og

Djupvashytta og is på Djupvassjøen

gav mange vattotter, som samlede sig i skyer som prøvede at kravle op over fjeldtoppene. I Otta drejede vi over på Rv55, for at køre igennem Jotunheimen Nationalpark. Snart kunne vi se skilte vise til venstre til Galdhøpiggen 18 km. Vi fortsatte dog, og begyndte at kravle op ad snoede veje og efterhånden med op til

Speciel skyformation i en kløft

10 % stigning. Terrænet blev vildere 🤩, og vejene smallere og snoede. Der begyndte at ligge sne rundt omkring os, og flere steder kørte vi ad den ryddede vej igennem sne op til 2 m højde. En fantastisk oplevelse var at se de mange vandfald, flere steder helt ud til siden af vejen. Da vi nåede højeste punkt på vejen, 1.430 moh begyndte det også at sne, men kun meget kort tid. De fantastiske op-

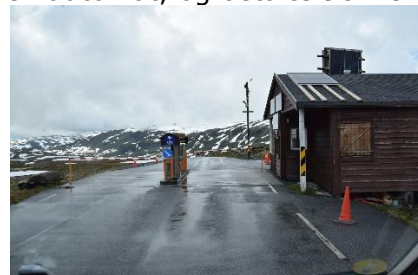

Foss på Jotunheimen

levelser fortsatte, mens vi nu begyndte at sno os ned gennem det vilde terræn. Når vi mødte andre biler, måtte en af os standse et sted, hvor vejen var lidt bredere, så vi kunne kante os forbi hinanden. Da vi kom ned på det lidt mere flade, havde vi 2 muligheder, enten at følge vejen til Sognefjorden og tage en færge til Lærdal, eller at køre ad Tindevægen, som er betalingsvej, op over fjeldtoppene, med igen meget smalle veje med mange hårnålesving. Vi valgte selvfølgelig Tindevægen, for at få endnu en stor oplevelse, og det var det. Tindevægen gik op og ned ad flere fjelde. Der var flere lange smalle snoede strækning, som gik op mod fjeldtoppen, nedad igen osv. Ca. midt på kom vi til et betalingsanlæg, hvor vi satte kortet i en automat, og betalte 90 NOK så bommen gik op, og vi kunne

Tindevæien

Bomstation på Tindevæien

De sidste smalle kurver på Tindevæien

fortsætte vores "rutsjebanetur" ned mod Årdal. Den sidste stejle nedkørsel var med mange hårnålesving med meget smal vej og kort mellem svingene. Her måtte modkørende flere gange køre baglæns, for at finde en mulighed for forbikørsel. Ja, så er det en fordel at trække en kø på 4 – 5 biler, for ingen steder var der plads til at holde ind til siden med alle, så de modkørende kunne komme forbi. Et enkelt sted var der en modkørende, som synes der var plads, og det var godt, at det kun var spejlene, som rørte hinanden (ingen skader). Karin havde siddet med hjertet oppe i

Vue ved Sognefjorden

Lærdalsøyri

halsen flere steder på den 68 km lange tur gennem Jotunheimen, men værst var det på de 31 km ad Tindevegen (over fjeld tinderne). Indrømmet, jeg synes også det var en barsk tur. I Øvre Årdal kunne vi komme "lidt ned på jorden igen", mens vi handlede lidt i Rema1000. Vi fortsatte ad Fv53 og E5 mod Lærdal, og lige før færgelejet i Fodnæs drejede vi ind gennem tunnelen, som førte os frem til rundkørslen i udkanten af Lærdalsøyri, hvor vi drejede ind på "[Lærdal Ferie og Fritidspark](#)" og Camperen fik fri resten af dagen, efter en hård arbejdsdag. Hen ad eftermiddagen gik vi en tur ind gennem den gamle bydel af Lærdalsøyri. Vel tilbage slappede vi af resten af dagen.

tirsdag, den 28. juli 2020:

Etape 20: Lærdal til Måbødalen (N)

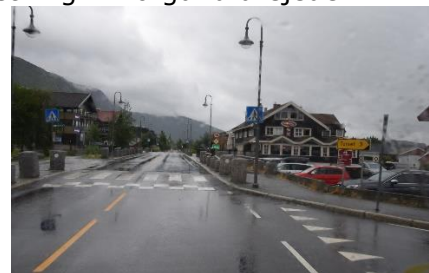
Dagens etape: 253 km – Turen til nu: 6.075 km

Efter en blæsende nat, hvor vi kunne mærke vinden ruske i camperen, kunne vi kl. 07.10 køre fra campingpladsen i 19 °C. Vi drejede ud på E5, og kørte forbi mange marker med Bringebær (hindbær). Fremme ved Aurlandstunnellen, der er 24,5 km lang, drejede vi over på E16 i modsatte retning. I Borgund drejede vi

Over Hemsedalsfjellet

over på Rv52, og kørte op over Hemsedalsfjeldet. Vejret var ikke Rigtig med os, da det begyndte at regne, men regnen og blæs-ten 7 m/s, kunne ikke skjule det fantastiske landskabs store vidder, med mange store og flotte vandfald. På det meste af turen over Hemsedalsfjeldet mødte vi mange store lastbiler (2/3 af trafikken var lastbiler). Vi nåede højeste sted på vejen over Hemsedalsfjellet, 1137 moh, og kunne se, at kantpælene havde reflekser i 3 m højde, nok pga. snerydningen 😊. Efter vi havde snoet os ned fra

Hemsedal

Over Hemsedalsfjellet mødte vi mange store lastbiler (2/3 af trafikken var lastbiler). Vi nåede højeste sted på vejen over Hemsedalsfjellet, 1137 moh, og kunne se, at kantpælene havde reflekser i 3 m højde, nok pga. snerydningen 😊. Efter vi havde snoet os ned fra

En nysgerrig ung Elgtyr, med ansats til Gevir

fjeldet, kom vi frem til Hemsedal, hvor vi kunne se op til skipisterne på fjeldsiden. Længere fremme blev terrænet mere fladt med små landbrug. Pludselig stod der en Elg lige bag grøften – bremsen i, og bakke forsigtigt til hvor Elgen stod før. Vi kunne se, den stod bag nogle småtræer. Den virkede nysgerrig, og da vi holdt helt stille nogle minutter, skulle den ud for at se, hvad det var for noget. Vi kunne se, at det var en ung han (Elgtyr), da der så småt var begyndt at vokse gevir ud af panden på den. Vi blev holdende på vejen og selv om andre biler kørte forbi, kunne vi se hinanden lidt an. Efter 5 minutter vinkede vi farvel til Elgen, der

Der trænes til langrend

der

Hardangervidda

luntede op mod hegnet 🤪. Fremme ved Gol, tog vi en afstikker udenom byen, inden vi fortsatte på E7 mod Geilo. I Geilo tog vi en rundkørsel, for at fotografere, inden vi fortsatte for at køre over Hardangervidda mod Måbødalen. Vi snoede os op forbi mange områder med hytter, inden vi kom til den vilde og barske natur på Hardangervidda. Kl. 10.30 var vi oppe ved en stor inddæmmet sø, hvor vanden løb i vandfald ud over dæmningen. Desværre drillede regnen os på vej over Hardangervidda, men vi kunne fornemme de store vidder og det barske terræn. Som vi sagde, følte man sig næsten, som var man helt ude ved verdens ende. Kun 39 km før campingpladsen kørte vi forbi en "Same" Souvenir butik på Hardangervidda. (Der havde jeg set min første Ren i 1975.) Efterhånden begyndte det at gå ned ad igen, men der var stadig store øde vidder, og da det begyndte at gå med 8 %, tog regnen rigtig fat, så det var med at være forsigtig, med de mange kurver på vejen, på vej ned i Måbødalen. Kl. 11.00 kunne vi se blå blink nedenfor bakken, hvor en bil var forulykket 🚗. Den havde fået smadret hele den ene side. Vi holdt som forreste bil med på vej nedad, og kunne se ambulance og brandbil ankomme. Efter 15 minutter, fik vi lov til forsigtigt, at trille forbi.

Vøringfossen

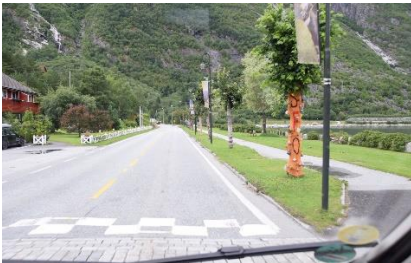
Kort tid senere kunne vi dreje ind på det nye udsigtspunkt ved Vøringfossen. Her ventede vi i camperen, indtil det værste regn var forbi. Med regntøj på gik vi ud for at se det fantastiske vandfald, som består af 2 flotte dele. Efter at have fotograferet og lige sunket indtrykkene, kunne vi trille videre ned gennem tunnellerne for at finde en campingplads. Det blev "[Sæbø camping](#)", som fik æren af at have os boende. Da vi ankom kl. 12.40 i 12 °C, var der stadig regn og blæste, men senere på eftermiddagen kom solen frem og temperaturen steg til 20 °C. Efter en gåtur i nærområdet er vi nu i camperen og kan nyde udsigten ud over Eidfjordvatnet.

onsdag, den 29. juli 2020:

Etape 21: Måbødalen til Bergen (N)

Dagens etape: 158 km – Turen til nu: 6.233 km

Kl. 08.30 kunne vi i 15 °C køre fra campingpladsen og ned mod Eidfjord, hvor der var strikkede "stammevarmere" helt op til trækrønen på vejtræerne. Kort før Rv7 sluttede, kørte vi ind i en tunnel, og kom til en rundkørsel. Her drejede vi ind på E16, mod Voss og fortsatte i tunnelen, og da vi kørte ud af tunnelen, var vi oppe på Hardangerbrua. Fra broen kørte vi ind i næste tunnel, som der stod var 7,7 km, men efter 1 km kom vi til en rundkørsel, hvor vi fortsatte ad

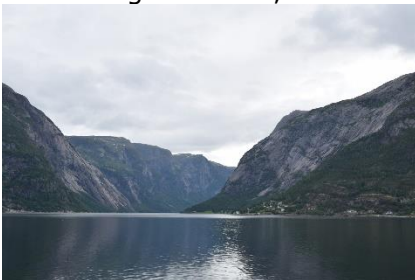
Strikkede varmere på træerne

Rundkørsel i tunnel

E16. Fremme i Voss, kunne vi se gondolbanen køre med udsigtsturister op til skiområdet. Vi kørte igennem et flot grønt område, som ikke virkede så barsk. Måske også fordi, vi kørte

lige så meget gennem tunneller, som ude i det fri. Når vi så ned til søer, kunne vi næsten tro, at det var et spejl og ikke vand i søen. Et langt stykke kørte vi ved siden af Bergensbanen, og nu kunne vi godt forstå, hvorfor man siger det er en af de flotteste jernbanestrækninger.

Udsigt over fjorden

Kort før Bergen drejede vi over på Hardangervejen. Vi havde haft flot solskin hele turen, men nu begyndte det at småregne ☹️. Ja, man siger jo også, at det regner dobbelt så meget i Bergen som derhjemme. I udkanten af Bergen syntes GPS'en, at vi skulle tage en smutvej, men det var ingen succes. Vejen var på et stykke med hårnålesving så smal, at to biler ikke kunne passere hinan-

Genspejling – hvad er hvad?

den. Heldigvis kunne den lastbil, der kom nede fra se os på toppen og holdt tilbage, men der var flere gener, idet der var bump med under 100 m afstand. Vi var glade, da vi kom ud på

de større veje igen, og kunne kl. 11.10 dreje ind på "[Bobilparkering Bergenhallen](#)", hvor vi var så heldige at have 2 pladser at vælge mellem. 2 - 3 minutter senere var alt optaget. Vi skulle betale i en automat, men da jeg ventede, kom en nordmand, som fortalte, at de var ved at køre, og han havde betalt til i morgen kl. 10.48, så han gav os sin kvittering – Jeg takkede mange gange.

Bergen havn

Bryggen

Statur af Holberg

Efter frokost klarede det op, så vi besluttede os for at tage en vandretur ned i Bergen, for at se på byen og de berømte huse på Bryggen. Det blev til en gåtur i tørvejr på 12,6 km og 3 t 23 min, ned og op ad bakkeskråningerne. Tilbage ved Camperen, begyndte det at småregne, mens vi delte en velfortjent Fatøl, og slappede af resten af dagen.

torsdag, den 30. juli 2020:

Etape 22: Bergen til Odda (N)

Dagens etape: 195 km – Turen til nu: 6.428 km

Vi vågnede op til en trist morgen. Det øsede ned og der var 12 °C, da vi kørte ud fra bobilparkeringen, og videre ud af Bergen. Vi kørte ad veje med store vandpytter, og vejen var rimelig smal med en del lastbiler på det første stykke. Senere fortsatte vi ad E16, indtil vi drejede af på Fv5 mod Nordheimsund. Inden vi kørte over fjeldet, holdt vi pause med udsyn til et flot vandfald, mens Karin svarede på en vigtig samtale. Vi fortsatte over fjeldet ad smalle snoede veje, og fremme ved Steindalsfossen, blev vi enige om at regnvejret var for kraftigt til, vi ville gå det sidste stykke op til vandfaldet. Vi fortsatte videre Hardangerfjordvegen, som også var snoet, men endnu smallere. Vi så flere flotte vandfald, hvor vandet sprøjtede ud på vejen, men pynt det regnede, så viskerne kørte. Vi mødte flere biler, men det gik let med at komme forbi hinanden, når vi var

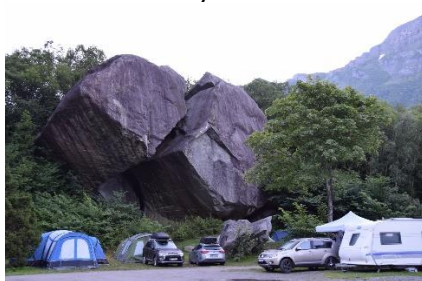
Undervejs

forudseende og holdt ind på de små udvidelser, der var på vejen. Et sted mødte vi dog en lastbil med anhænger, så vi var nødt til at bakke 50 m, for at han kunne komme forbi. I Granvin kørte vi ud på Rv13 og kort efter kørte vi igennem den 7.7 km lange tunnel med rundkørsel, som afløstes af en bro og endnu en tunnel med rundkørsel. I rundkørslen tog vi udkørslen mod Odda, og det gik langs fjorden med smalle snoede veje, gennem et område med mange frugttræer på skråningerne. Vi havde udsigt til et flot stort og bredt vandfald på den anden side af fjorden. Det lignede næsten et brudeslør! 😊 Efter en anstrengende

gende tur kunne vi køre ind i Odda, mens regnen klingede af, så det kun dryppede lidt. Vi kørte igennem byen, inden vi drejede af i en rundkørsel og kom frem til "[Odda Camping](#)", hvor vi fandt en plads med udsigt ud over Sandvinvatnet, med et flot vandfald på fjeldsiden. Vi kunne konstatere, at det havde regnet meget, da der flere steder var fugtigt på pladsen. Da det småregnede indimellem, har vi besluttet, at vi tager en slappedag på campingpladsen, og i morgen kører ned på Bobilparkeringen i morgen, så vi bor midt i byen.

Undervejs

Norges største sten

Vores udsigt på campingpladsen

fredag, den 31. juli 2020:

Etape 23: Odda til Odda

Dagens etape: 40 km – Turen til nu: 6.468 km

Vi vågnede op til dejligt vejr, med en klar blå himmel. Vi kunne ikke se solen endnu, for den gemte sig bag fjeldet, men den gav dog lys på fjeldene på modsatte side af Sandvinvatnet. Vi kørte fra campingpladsen kl. 08.40 i 11 °C og solskin, og tog den smalle asfalt vej ud mod Buarbræen. Asfalten holdt op efter et par kilometer, og vi drejede ind i dalen. Her blev vejen endnu

Morgenudsigten

smallere, nogen steder kunne vi kun lige komme mellem klipperne eller over en smal bro. Den meget smalle grusvej snoede sig op ad, og der var kun kort sigt frem ad vejen 🚗.

Buarbræen

Heldigvis mødte vi kun 1 bil (2 danske piger), og lige ved et sted, hvor vi kunne komme forbi hinanden. Karin var noget nervøs, og sagde vi skulle vende, men der var ingen vendemuligheder, så vi fortsatte helt op til parkeringspladsen, hvor man skulle gennem en bom, og kun kunne komme ud, hvis man betalte 150 NOK. Vi skulle ikke parkere, så vi fik camperen vendt udenfor bommen og kunne trille ned mod dalen igen ad den smalle grusvej. Nede i dalen, hvor vi kørte langs Sandvinvatnet, kunne Karin igen slappe af.

Vi kørte forbi campingpladsen og ved den store vej, drejede vi mod syd, da vi ville på sightseeing ud til Låtefossen. Vi så mange flotte vandfald på vejen, og var heldig, at vi kunne holde på den bedste plads på parkeringspladsen, lige skrå overfor Låtefossen. Vi måtte have viskeren i gang, for at fjerne vandsprøjt på forruden, så vi kunne tage et par billeder, inden vi gik ud af camperen. Vi fik taget nogle billeder, og kunne næsten ikke vriste os fri fra det betagende syn af vandmasserne, der stod ned i kaskader i vandfald 🌧️.

Låtefossen

Udsigt mod Odda

Bobilplads med udsigt

Efter lige at indtrykkene havde sat sig, kunne vi igen sætte kursen mod Odda, hvor vi fik tanket og handlet lidt, inden vi kørte ind på "[Odda Bobilcamp](#)", som ligger lige ned til Hardangerfjorden. Vi var der allerede kl. 10.25, og kunne se, at mange campere var på vej videre. Vi fandt en plads og kunne sætte os ud for at nyde solen, der skinnede fra en skyfri himmel. Det var en fantastisk dag, med flotte oplevelser, og så sidde og nyde solen med den udsigt i 20 °C. En lille gåtur i byen blev det også til, inden vi fortsatte nydningen i solen til den ved aftenstid forsvandt bag fjeldet.

Lørdag, den 1. august 2020:

Etape 24: Odda til Notodden (N)

Dagens etape: 242 km – Turen til nu: 6.710 km

På vej mod Røldal

Endnu en morgen med solskin fra en skyfri himmel, herligt! Kl. 08.10 kørte vi op gennem Odda, og kunne se op til Buarbræen, der lå i flot solskin. Vi kunne også nyde Låtefossen endnu en gang, da vi kørte langsomt henover broen. Lige efter kunne vi nyde synet af Espelandsfossen på den modsatte side af vejen. Fremme ved E134 drejede vi mod Røldal, og op over Røldalsfjellet. Efter at være kørt gennem Røldalstunnellen på 4,7 km, dukkede vi ud lige midt i Røldal skicenter, med stolelift bådte til højre og venstre. Nu snoede vejen sig nedad i fine kurver, og vi skulle gennem en tunnel, som gav os en 360 ° tur inde i fjeldet.

Lidt længere fremme kunne vi se Røldal stavkirke, og et stort dobbelt vandfald, som dannede små skyer, som drev op ad fjeldet. Fremme ved Haukelitunnellen var der vejarbejde, så vi blev ledt ad en smal vej op over Haukelifjellet. Det var en flot og spændende oplevelse, at køre med flotte udsigter og høj sne helt ind til vejkanterne. Senere kom vi til endnu en tunnel, som var spærret. Her skulle vi ad så smal en vej, at 2 biler ikke kunne passere hinanden, derfor skulle vi køre "kø-kørsel" ca. 3,8 km. Da vi kom ud på den store vej igen, holdt der vel omkring 20 biler og ventede på at få lov til at køre den anden vej. En sjov ting var, at vi på 135 km, ikke havde kørt gennem en

På vej over Røldalsfjeldet

by på turen fra Odda til Åmot. Længere fremme kom vi til Morgedal, hvor et skilt fortalte, at her var "Skisportens vugge" (vugge). Sidste tunnel i dag, var Mælefjelltunnellen på 9,4 km. En flot tunnel, hvor man har lavet en sal på midten, som var belyst med blå lys. Ved Heddal Stavkirke, som er Norges mest berømte stavkirke, gjorde vi et ophold, for at få taget et par billeder, og luf-tet Chico, inden vi kørte det sidste stykke til Notodden.

Genspejling på Røldalsfjeldet

Heddal stavkirke

Passiar ved Heddal stavkirke

Her kørte vi ind på "[Notodden Bobilcamp](#)" og fandt en plads i dejlig solskin, som vi nød det meste af dagen. Vi gik os dog en tur ind for at se på Notodden centrum, og tilbage forbi "Bok & Blueshuset", hvor der var koncert. Tilbage ved camperen kunne vi høre musikken, mens vi fortsatte med at nyde solen og de 24 °C. 😊

søndag, den 2. august 2020:

Etape 25: Notodden til Risør (N)

111Dagens etape: 249 km – Turen til nu: 6.959 km

I dag vågnede vi op til et lidt trist vejr. Der var gråt og diset, da vi, som eneste udenlandske camper på bobilpladsen, kørte af sted på E134 mod Kongsberg. Det første gode stykke snoede vejen sig op og ned, samt ud og ind mellem søer og skove. Lige før Kongsberg drejede vi fra ad

Sørlandsk idyl

Rv40, og kørte langs en elv, der lige som vejen slyngede sig gennem kartoffelmarker og gule kornmarker, og senere igennem træbevoksede fjelde. Kort før Larvik kørte vi i regnvejr over E18 i retning mod Kristiansand. Efter en kort pause besluttede vi os for at ændre vores oprindelige plan om at køre til Vik, idet vejrudsigten i fjellet sagde, at der blev regn. I stedet ville vi blive ved Kysten, hvor der var lovet solskin 😊. Vi valgte, at tage Rv363, som løb parallelt med E18. Det var en fantastisk flot snoet vej mellem søer og skov. Indimellem var den også meget smal, og i en kurve mødte vi en lastbil, så det gav et gib i os,

men heldigvis kunne vi snige os forbi hinanden, Pyha! Vi troede, vi kunne følge Rv363, men den drejede op i fjeldet, så vi måtte vende camperen, og efter kort tid var vi på E18, som nu var motortrafikvej. Snart kunne vi i solskin, dreje over på de mindre veje og gennem et flot terræn

Undervejs

Udsigt over søen - Sørlandet Feriесenter - Karin & Chico nyder udsigten

finde frem til "[Sørlandet Feriesenter](#)", som ligger skønt ned til Norges sydkyst. Vi kunne kl. 13.30 parkere camperen på en plads med udsyn ud over vandet og kysten. Hurtigt fik vi stole og bord ud, så vi kunne nyde 22 °C, og solen der skinnede fra en skyfri himmel. Efter en gåtur rundt på pladsen fortsatte vi nydningen resten af dagen.

mandag, den 3. august 2020:

Etape 26: Risør til Kristiansand (N) Køre til færge sent aften efter midnat

Dagens etape: 114 km – Turen til nu: 7.073 km

Vi stod op til en rigtig flot dag, måske den flotteste morgen på turen 😊. Solen skinnede fra en skyfri himmel, så morgenmaden blev spist med udsyn ned over kysten. Vi havde ikke så travlt, så klokken var 10.20 da vi i 16 °C og klar solskin kørte fra campingpladsen. Det første stykke fulgte vi kysten, og senere kørte vi langs elven på en smal vej. Ude ved den større vej kørte vi på

Ad små veje

"Gammelveien" (tidligere E18), men længere fremme kunne vi ikke undgå, at komme over på E18, nu i 20 °C. BroBizzzen bip-pede et par gange som kvittering for, at vi havde betalt for at køre gennem nogle flotte tunneller. Kort efter vi var kørt forbi "Kardemomme by", drejede vi fra E18, for at parkere ved Norges største indkøbssenter. Her var vi kort inde for at handle i Coop Xtra, inden vi kørte videre mod Kristiansand. Midt i byen drejede vi ned mod Oddeøya, hvor vi kl. 12.30 parkerede på "Benediksbukta Bobilparkering", hvor vi også overnattede som første sted, da vi kom til Norge. Efter lidt frokost gik vi en tur

ind i Kristiansand, for at gå lidt rundt i "Kvadraturen", som er centrum i byen. På turen gik vi gennem "Fiskebryggen", hvor der var gang i alle restauranter og Kafeer. Tilbage til camperen nød vi en velfortjent øl, inden vi slappede af for at være klar til at stå tidlig op, så vi kan komme med "Fjordcat" kl. 06.45. Godnat! 😴

Ingenting på vejen

Domkirken i Kristiansand

Bryggen i Kristiansand

Ja, det måtte jo komme, hvor vi skulle stå op. Mobilens vækkede os kl. 04.30, så vi kunne køre mod færgen.

tirsdag, den 4. august 2020:

Etape 27: Hirtshals til Flensborg (D)

Dagens etape: 381 km – Turen: 7.454 km

Kl. 04.55 kom vi ned til færgen i 10 °C, og lavede vi morgenkaffe, som vi nød indtil de kl. 05.40 hentede os frem for at holde klar foran færgen, så de kunne få den pakket rigtigt. Kl. 05.40 blev vi kaldt frem, så de kunne få os på plads på færgen. Først ind på færgen, og rundt, så lidt tilbage og vi var på plads. Vi kunne nu gå op og finde os en plads ved vinduet, så vi kunne følge med i, hvad der var at se på havet. Vi havde en flot sejltur, med lidt skum på bølgerne, der kom bag fra. Vi kom til Hirtshals kl.

Velkommen til Danmark

09.00, efter "Schedule", og kunne i 18 °C køre i land, for at vise pas hos det Danske politi. Ingen problem, og vi kunne køre ud til motorvejen mod grænsen. Den sidste tunnel på vores tur blev klaret da vi kørte under Limfjorden. Det gik rask mod syd, og

ved Skærup holdt vi en lille "ti...pause" inden vi fortsatte mod syd. Vi valgte, at tage afkørslen mod Kruså, så vi kunne få fyldt tanken op, inden vi kørte over grænsen i Frøslev og fandt frem til

Sidste tunnel på turen

Velkommen til Slesvig-Holsten

Vores bil har nydt det i skyggen

IMC, hvor vi kl. 13.45, i 19 °C, kunne parkere Camperen i vores Carport nr. 47, efter 7.454 km. Efter at have læst det brugte tøj mm. over i vores Kadjar, kunne vi køre hjem til Nordborg, hvor vi kunne sige "Mission Complete". I hvert fald hvad angår køreturen. Nu skal de næste par dage bruges på, at få styr på vasketøjet, og gøre klar til næste "Eventyr". Stakkels Karin, men hun har jo selv valgt mig!

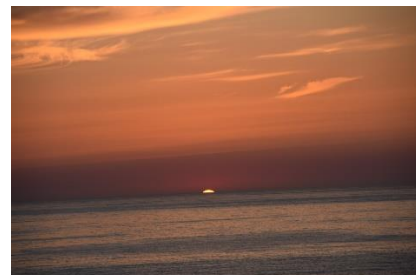
onsdag, den 5. og torsdag, den 6. august 2020:

Karin klarede også vasketøjet i dag, og vi fik sluppet af. Mange af indtrykkene havde vi brug for at få lagte på rette hylde i hukommelsen 😊. Torsdagen blev brugt, for mit vedkommende til at få vasket rejsesnavset af Camperen. Karin fik vasket det sidste, og brugte hele dagen på at få næste projekt klar, nemlig at få kogt og bagt, samt købt det sidste ind til vores fødselsdagstur, med børn, svigerbørn og børnebørn i weekenden. Det glæder vi os vildt til. Fredag, går det nemlig igen mod nord, men nu kun en kort tur til Nr. Lyngby, for at hygge os med familien, og fejre at familiens ældste blev 70 år på turen til Norge. En dejlig fødselsdagstur kan afsluttes på en fantastisk måde, med familien – Tak til Familien for at vi har jer!

Speciel tak til min elskede Karin, som efterhånden har været mit holdepunkt i mange år. Selv om jeg har rundet 70 år, så håber jeg, at vi kan få mange dejlige ture endnu. Med dig på tur, så kan intet gå galt, for vi har jo hinanden!

fredag, den 7. til mandag, den 10. august 2020:

Tja, knap var vi kommet hjem, før vi gjorde klar til at tage til "[Gl. Klitgaard Camping & Hytteby](#)" for at fejre min "70 års fødselsdag" lidt forsinket sammen med vores børn, svigerbørn og børnebørn. Vi ankom alle i løbet af fredagen, og fik os godt indrettet i de 4 fine lejede hytter på pladsen. Lørdagen var vi en tur i "[Fårup Sommerland](#)", hvor vi hyggede os, inden vi grillede festmiddagen, da vi kom tilbage til campingpladsen 🥰. Vi havde endnu en dejlig aften, og søndag måtte vi vinke farvel til "Ungerne" efter en dejlig weekend. Karin & jeg blev endnu en dag, så vi kunne nå at komme på [Hirtshals Museum](#), og få fyldt et par flasker op med forskellige "Bjesk". Mandag var det så vores tur til at køre hjem, og efter et besøg på kirkegården i Blenstrup, hvor mine forældre ligger, kunne vi køre gennem et "steghedt Jylland", og tømme bilen i 30 °C, da vi holdt i vores indkørsel. Tak for en dejlig 4 ugers ferie tur til min kære Karin, og tusind tak til mine børn, svigerbørn og børnebørn, fordi de ville være med til at give os en fantastisk oplevelse, da vi kom hjem fra ferien. 😊

Solgang på Gl. Klitgaard

Tusind, tusind tak til jer alle, både turen og "fødselsdagsweekenden" var en uforglemmelig oplevelse for mig. TAK! Det må vi gøre om en anden gang! 😊

Sådan erindret –
Ejlif S. Petrat-Laursen

For gammel til at arbejde,
for ung til at dø.
Tilpas til at rejse 🥰

©2020 PetratsOnTour@gmail.com

Se flere rejsebeskrivelser her:
<http://Petrat.dk>

